

SUSCRIPCIÓ
Barcelona. Una pesseta al mes
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre
Extranjer. 9'00 id. id.
Pagant per any, una pesseta de rebuena

EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT
PERE ORODINAS
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.
DIRECCIÓ
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERS
TELÈFONS
Redacció, 723 - Imprempta, 2, 208

ANY VIII NÚM. 2.239

BARCELONA, DIMARS, 25 ABRIL DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

DON LLUIS RIBAS REGORDOSA

Morí el 12 del corrent
després de rebre els Sants Sagraments y la Benedicció Apostòlica
(R. I. P.)

Els seus afligits germana donya Ramona, germans polítics don Antoni Planas y Escubós y donya Carme Gual, viuda de don Frederic Ribas, cosins, demés parents y la casa LLUIS RIBAS, preguen a sos amics y coneguts se serveixin encomenar-lo a Déu y assistir als funerals que, en sufragi de la seva ànima, se celebraran demà dimecres, dia 26 de l'actual, a les deu del matí, a la parroquial iglesia de Sant Francisco de Paula.

Les misses després de l'ofici y tot seguit la del perdó.
Per respecte a la santetat del temple el dol se dona per despatit
NO'S CONVIDA PARTICULARMENT

L'eminèntíssim y reverendíssim Nunci de S. S. y els excelentíssims y il·lustríssims senyors Arquebisbe de Tarragona y Bisbes de Barcelona, Girona, Lleida, Vic, Seu d'Urgell, Solsona y Tortosa, concedeixen benigneament en el Senyor 100 y 50 dies d'indulgència, respectivament, per cada missa o altre acte de pietat o caritat cristiana que's fideles de les seves respectives diòcesis practiquin en sufragi de l'ànima del finat.

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO

ACTUALMENT
EXPOSICIÓ Y VENDA

Trajes y Confecciones

Preus considerablement reduits

LLANERIA, SEDERIA

Trajes para senyor y nen
Guants - Flors y plomes para som-breros - Vestits
pera senyora y nena - Bruses
Bates - Cotilles - Tuls
Vels - Sombreros para senyora y nena, etc.

Ocasions excepcionals

VI EXPOSICIÓ INTERNACIONAL D'ART

Títuls de Cooperador a 15 Ptes.

valeders pera visitar l'Exposició durant els dies y hores d'obertura reglamentaria, així com pera les festes y actes públics que se celebrin en el Palau de Belles Arts.

De venda: en el Palau de Belles Arts. — Ateneu Barcelonès. — Foment del Treball Nacional. — Casino Mercantil. — Circol Equestre. — Circol del Liceu. — Saló París. — Circol de l'Unió Mercantil. — Fayans Català. — Reig y fills. — Viuda de Pere Llibre. — Casa Cuspinera. — Casa Massana. — Successor d'Aurigena. — Maison Dorée. — Kiosc davant al carrer de l'Unió. — Kiosc davant a l'Hotel Continental, y als principals establiments y societats.

DR. BOADA Vies urinaries. Malalties de la pell. Raigs X. Extirpació radical del

Temors y realitats

Feia algun temps que en la nostra política hi corria una frisa de malestar. Se parlava d'escissions a qual proxima coneció donaven verosimilitut paraules, conductes, interpretacions. Y, naturalment, tractant-se d'una possible ferida a una força liberal, tots els enemics de la democràcia republicana ho recullen y comentaven amb dissimulat goig, com si la divisió, cas d'operar-se, pogués portar vers als grups monàrquics, conservadors, vers aquests il·legítims representants de la repressió de 1909, amb la que estan solidaris, a antics republicans històrics.

Vana quimerat ja s'ha acabat el regnat del sofisme aquí hi cab tothom, aplicat a elements que formen un partit amb tendències ben definides per fets inescorribles. Si els pocs conservadors que entraren al Centre Nacionalista Republicà per matís catalanista o per simpatia personal, han degut separar-se d'ell, convensuts de que l'Esquerra patríotica es tan nacionalista com republicana, ¿com podia ser que hi hagués, oom se suposava, bons republicans, que dirigissin amorosament l'esquerra cap al conservadisme català?

No. Aquest y nosaltres estem girant avui a l'entorn d'un eix diametralment separat y oposat y es debades buscar fectics engranats. El que ho intenti, fatalment ha de fracassar. Y ja es sapigut que en política se lluita pera vèncer, no pera caure ben poc gallardament.

Mai m'he preocupat de les anunciades escissions en el nostre estol, en el qual hi ha brollat amb entusiasme la flor de la solidaritat d'ideals, que porta com a conseqüència indeclinable una unitat de direcció pera assolirlos. Ni les diferències de criteri públicament discutides y reiterades amb major o menor oportunitat, ni les proteccions dels qui, desde l'altre camp, auguraven canvis d'orientació a benefici de la propria política, ni les modalitats diferencials de les nostres publicacions diàries, res d'això m'havia inquietat.

Sabíem que la correcció s'imposava, que contra el patriotisme dels de baix s'hi estrellen totes les habilitats dels de dalt; y tenia descomptat que la democràcia catalana no faltaria mai als principis que vigorisen la seva

Els 6.500 ciutadans que ja abandonaren fastiguejats an en Lerroux en les eleccions provincials, se fortificaran en el seu acord; y aquests y els altres que's seguiran ferits pel desgany, se convenceran de que les seves ambicions democràtiques y republicanes estan encarnades en l'Unió Federal, capacitada pera regir, transformant-la, la vida de Barcelona avui, de tot Catalunya demà.

Tots els homes d'ideals progressius tenen el dever d'intervenir en les luites polítiques, votant, sense apassionaments, però amb convicció, la candidatura que més s'acosta als dictats de la propria raó y dels propis anhels. Al novembre serà la nostra la única candidatura veritablement republicana que's presentarà a la nostra ciutat y comeleran una traició als principis democràtics y republicans els que, posseïts d'ells, deixin de votar, o votin una altra candidatura. Els qui aixó fassin col·laboraran al triomf de les dretes que s'organitzen y s'acoblén pera dominar en la pau y en la guerra; en la pau, posant els interessos conservadors per damunt de les necessitats y dels drets del proletariat; en la guerra, aliant als governs al carnatge y convertint la repressió més barba y sagnant en instrument normal del poder executiu.

Heus aquí la lliçó que l'hora actual dona an els que esperaven, amb avidesa, la desfeta del «Pub. No som nosaltres, sinó els lerrouxistes, els que's troben en plena descomposició. Y aqueixa sol beneficia an els republicans seriosos, d'ideals arrelats, de conducta austera, dignament representats per la Unió Federal Nacionalista Republicana, que té, al novembre, assegurada una grossa majoria en les eleccions municipals. Barcelona es catalana y republicana y dins d'ella ni pot dominar el conservadisme, encara que's cobreixi amb tònica catalanista, ni pot prosperar son republicanisme anticatalà, pastat amb odís y concupiscències. Aquesta es la realitat.

An els que's fregaven les mans augurant la mort de l'Unió Federal Nacionalista Republicana, nosaltres els hi contestem cridant: Visca l'Unió Federal Nacionalista Republicana!

S. GUBERN

Rectificació del Cens Electoral

Pròxim el període d'inclusions y rectificacions de les llistes electorals, tots els ciutadans majors de 25 anys y amb més de dos de residència a Barcelona, poden demanar sa inclusió passant per la Secretaria del C. N. R. (Pelai, 42, pral.), la qual cuidarà de sa tramitació.

ECOS

A VUI, o demà, apareixerà el nou llibre de poesies den Josep Carner. Porta el títol de «Verger de les galanies», y encara que sembla que anem a emprendre en una barqueta de Watteau un viatge a Citera, els versos ens deixen el gust d'un poeta clàssic malalt d'amors espirituals. Mai ens mossega la luxúria amb les rimas den Carner, perquè en elles tota la carn que's veu, es la carn pura d'un bras abans d'esser enguanyat. Si Sant Francesc parlés d'amor terrenal, així parlaria, sense agafar mai per ploma una ploma de les ales d'Eros.

Versos fluïds els den Carner, versos de cast amor, que podria escoltar una vestal sense abaixar els ulls; versos suaus y divins, que un fi esperit pot dir a l'estimada, encara que l'estimada, com sempre, no entengui gaire aquestes coses. A l'atzar, del llibre encara no donat al públic, n'extreiem aquests:

Camperola llatina

A. E. D'OAS

Alada, vora'l solc els arribada, y't decanta un xic a la claró, y mitg augusta, mitg espel·lida, te corones amb l'or de la tardó. Tens la cintura fina y abrivada, y el si d'una mai xant promissió; canta la teva boca, incendiada com una rosa de l'Anacréon. Y fas anar la teva grana en doyna com sobriana que escampés almoyna y't rius del pobre Gálato forest. Y mai sabrás que dins la terra amiga y't enterrada una docta antiga que veïlla per la gracia del teu gest.

SEGUEM parlant de poemes, que es delectos entreteniment.

En Joaquim Montaner, poeta castellà, ciutadà a Catalunya, y del qual ja s'ha parlat en aquests ECOS, ha retornat de Madrid. No va llegir la seva traducció dels poemes catalans a l'Ateneu y en sessió pública, com volia. «Resultaria una mica provincial», li digueren. Y en un saló, a quinze o vint poemes castellans, els hi va llegir an en Maragall, an en Carner, a l'Alomar, an en Guimerà.

L'«Azorín» li va parlar de Catalunya: «Per què no'ns envien els catalans els seus llibres? A Barcelona no existeix la bibliografia castellana, com no's comenta cap llibre català a Madrid. Cambien llibres y cambien també paraules vives. Proconisi, a la seva tornada, que l'Ateneu ens enviï joves conferencians, que seran rebuts fraternalment, y nosaltres anirem a Barcelona, y així farem aquell intercanvi espiritual, cultural, millor, que demanava en Maeztu.» Però tot aixó, ¿no té també un regust provincial? ¿No hi ha com un desig de protecció als joves provincians que prometen, que treballen, y que no admiren ni senten altres vanitosos de consagracions cortisanes?...

EN el Faianes Català s'inaugurà avui una Exposició del jove pintor Josep Segre. El catàleg està escrit correctament en castellà.

FORA DE CATALUNYA

Crònica nacionalista

POLONIA

Els esforços dels alemanys pera adquirir terres poloneses, pera colonisar el terrer de la Polònia prussiana, cada dia topen amb majors obstacles y, com més va, menys eficàcia tenen. Amb tot y les millores que en aquesta obra desnaturalisadora ha esmerstat la comissió prussiana de colonisació, els polonesos la resisteixen victoriosament. La memoria de la comissió relativa a l'any 1910, presentada al Landtag de Prússia, n'es una bona prova.

La comissió se plany de la quasi impossibilitat de trobar terres en venda y de comprar-les. D'any en any n'adquireix menys. En 1909 comprà 3,457 hectàries de terres pertanyents a polonesos. En 1910 no més n'ha pogut comprar 1,300, y creu que la xifra encara baixarà més en 1911. La resistència dels polonesos a vendre les seves terres es formidable, y per més milions que els alemanys esmercen, no poden realisar els seus propòsits.

El govern del zar prossegueix a la Polònia russa la seva acció opressora. Ara acaba de decidir la destinació de tots els emigrants subalterns polonesos de les propietats y boscos de l'Estat a Polònia, posant russos en el seu lloc. La disposició afecta a més d'un miler de polonesos.

Una comissió de la Duma ha estat encarregada de l'elaboració d'un projecte que significarà una nova desmembració del territori polonès, al qual seran arrebaixades algunes comarques, que entraran a formar part de les províncies russes limítrofes.

ALBANIA

Està a punt de celebrarse a Sofia, capital de la Bulgària, un gran Congrés nacional albanès, al qual han enviat delegats tots els districtes d'Albania.

Amb motiu d'aquest Congrés, serà publicat y enviat a tot el món un manifest redactat en cinc llengües: en albanès, en turc, en francès, en italià y en alemany.

Se demanarà en aquest document la intervenció de les potències europees en favor d'Albania, y se proclamarà la solidaritat de tots els albanesos escampats per les diverses nacions.

Diuen els telegrames que, malgrat la correcció diplomàtica y oficial del govern de Sofia, l'opinió pública búlgara simpatitza cordialment amb els albanesos revoltats.

Les darreres noves de l'Albania asseguren que, amb tot y els darrers esforços, la situació de les tropes turques enviades pera dominar l'insurrecció continua essent compromesa, y que's revoltats han obtingut noves victories importants.

MACEDONIA

Un dels errors més fatals dels Joves turcs es el no haver volgut reconèixer les qüestions nacionalistes que existeixen dins de l'Imperi otomà. En quant a la qüestió de la Macedònia, poc abans de la revolució constitucional de 1908, el comitè central dels Joves turcs, establert a París, adreçà als governs d'Europa un memorandum, en el qual s'hi llegien les curioses afirmacions següents:

«No hi ha a Macedònia ni cristians ni musulmans, sinó solament ciutadans otomans que tenen tots les mateixes aspiracions. No hi ha Macedònia, ni macedonis. Sols hi ha tres «vilayets» que són part integrant de l'Imperi otomà y que comparteixen la sort dels altres 27 «vilayets».

«Lo que s'anomena «qüestió macedoniana» no es més que una part de la qüestió otomana en son conjunt. La causa y la font de tots els mals del moment, està en el despotisme del vigent règim. Una causa uniforme produeix conseqüències comunes a totes les províncies. Els sofriments són els mateixos pera's turcs, els àrabs, els albanesos, els txerkesos, els kurdes, els valacs, els serbis, els grecs, els arménies y els búlgars. La qüestió macedoniana l'han inventada la Bulgària, la Serbia y la Grecia.»

Els Joves turcs ingenuament unitaris que revela l'esmentat memorandum, estan sofrint el càstic del seu pecat. L'Albania, l'Arabia y els Kurdes han demostrat que sí que existeixen, y la demostració l'han donada revoltant-se en demanda de l'autonomia.

A la Macedònia l'agitació es actualment intensa. L'insurrecció albanesa ha servit d'esperó a la renovació de la protesta macedoniana. Y res d'extrany fora que l'existència crònica de petites bandes revoltades en el territori macedoni se convertís de sopte en una revolució tan formidable com la d'Albania, cosa que agravaria extraordinàriament la situació de l'Imperi turc.

Els que tinguin tos

preguin l'antiga y acreditada PASTA PECTORAL del DOCTOR ANDRÉS. Demanis a les farmàcies

Notes polítiques

El Consell de l'U. F. N. R.

En el domicili de son il·lustre president don Josep M. Vallés y Ribot se va reunir an d'ahir al matí el Consell General de l'U. F. N. R. assistint-hi a més del senyor Vallés, els senyors Carner, Layret, Coromines (E.) y els senyors Riu, de Cervera y Evarist Fàbregas de Reus entre altres delegats forans.

Entre's assumptes de més importància tractats, s'ocupà'l Consell de l'anunciada intensa campanya que la Unió Federal Nacionalista Republicana empenirà per tot Catalunya en pro de la derogació de la nefasta Llei de jurisdiccions y de la reforma del Codi de Justícia Militar.

El Consell, amb gran sabiesa, acordà que

ARCAS INVULNERABLES

(SOCIEDAD ANONIMA ESPAÑOLA DE)

Arques y panys de seguretat, sense clau, pera portes de pis. — Bàscules de tots sistemes. «Arquillas» pera joies, premses, balances, etc., etc.

No compreu arca ni pany sense conèixer nostres sistemes INVULNERABLES

Exposició y venda: Carrer de Fernando, 39

Dr. M. CAMPS VIES URINARIES Y MALALTIES SECRETES. — S'APLICA EL 606.

Des d'1 a 5 y de 3 a 5. Econòmica, de 7 a 9 nit. — Fusteria, 2 y 4, 1.º

Dr. GALLEGO Vies Urinaries - Sífilis 606

Comte Assalt, 18. — De onze a una y de tres a nou

El Dr. E. Ribas y Ribas s'ha encarregat novament de son Consultori de Cirurgia, Passatge Domingo, número 3, y de la seva Clínica d'Operacions, carrer VALÈNCIA, número 359.

DR. CASTELLARNAU VIES URINARIES. — MALALTIES SECRETES Ramon de Sant Joan, 11, principal.

en la sessió inaugural de la

Joventut Federal Nacionalista Republicana

superior an ell y fa que's realisin actes que en Cánovas repugna y que'l president del Consell no accepta. (Molt bé, molt bé.)

superior en ell y fa que's realizin actes que en Canovas repugna y que'l president del Consell no accepta. (Molt bé, molt bé.)

Varem observar també que en totes aquelles guerres abans d'anar la gent armada al camp pera lluitar contra'l Govern espanyol, se promovien grans agitacions que en aquells països ont tenien lloc, eren coneguts amb el nom de protestes y entre'ls polítics monàrquics de Madrid, aquestes agitacions-protestes so les batejava tossudament amb el nom de revoltes.

A la protesta un govern deu estudiaria i procurar amb justícia i amb gran amor satisfèria. A la revolta un govern ha de bàtrela o cedirla el poder. Y aquells governs monàrquics d'Espanya, tractaven desde'l seu començament com a revoltes totes les protestes de Cuba y Filipines, obrant així com a consumats separatistes, exactament igual quel' que la història ens ha provat que havia succeït, amb tots aquells territoris de la Espanya americana, amb Flandes, y com volien fer amb la qüestió catalana com tots ne teniu ben viu record. (Aplaudiments.)

**Estat deplorable de l'ensenyansa.
Acció funesta de les ordes reli-
gioses.**

Durant aquest temps l'ensenyansa primària civil del nostre país era tan pobre i miserable quasi bé com la d'ara. Tots els esforços se conjuren en fer impossible la vida del mestre civil, no sols per negar-li en absolut tot element pedagògic, element primordial i indispensable al mestre modern que els Estats han de proporcionar-li i que en dia proviòhi han d'esser tan abundants, que tot derroctre es mesquina, no sols se'ls nega dit element, sinó que amb una paga ignominiosa i crudelment mesquina se li nega el pa de cada dia y se fa d'aquests homes uns famolencs de roba esfallida.

An aquests pocs homes apòstols que sense perllançar a ordres religiosos han aguantat fets uns hèroes totes les amargures de la seva misèria en sacrifici de la més sagrada de les vocacions, an aquests homes, ni amb tots els diners del nostre país n'hi hauria prou pera construir el monument que'ls hi deu la Patria.

Y mentre a'n el mestre civil se li fa passar aquell calvari i a'n el mestre paí de escola privada que intenta donar una ensenyansa neutra se'l persegueix com a un fanerós, mentres això passa, tota protecció es poca per l'ensenyansa de les ords. religioses. Aquestes donen la primera ensenyansa, però volen esser soles a ensenyar. Y an aquesta protecció junten la de no voler més que una classe determinada de gent per dir-les, aquella que més o menys paga i a més volen absolut acaïment al seu sistema que té tres quarts de propaganda clerical i un quart de veritable ensenyansa. Els escolapis són els únics que si bé tenen el seu curs religiós en el plan a seguir, estableixen una ensenyansa mitja, paguen els rics y de franc els pobres.

En la segona ensenyansa de l'Estat sempre recordarem que durant els cinc o sis anys que dura el batxillerat, varem canviar una multitud de diferents plans d'ensenyansa, que com una febre epiléptica anaven presentant successivament els ministres de llavors, per vergonya del nostre país i embrutiment dels seus ciutadans.

Naturalment que davant la protecció de que disfrutaven y del seu omnipotent poder, les ordes religioses eren també les úniques que mercès a la seva independència prescindíen dels plans oficials, durant la segona ensenyansa amb xic més d'orde que les demés escoles.

Elles en les que motivaven l'escàndol pedagògic de l'Estat, amb el noble fi de poder manifestar que solament elles tenien escoles passables. Elles, les que promouien les grans campanyes contra'ls governs, cada vegada que una guspira de llibertat vol reformar l'ensenyansa oficial. Elles, les que fan un soroll formidable contra l'ensenyansa obligatori, són la causa d'aquells canvis constants en el sistema. (Molt bé.)

va combatre en aquella mateixa època y en la mateixa hora la satànica conjura reaccionària (siguiu dit en paròdia de la seva manera de parlar) que va voler oferir pel Crist un caritatiu present de carn humana. Actiuu y treball que sols va triomfar en part, ja que dels vintuquatre que havien de condemnarse, encara se'n varen fusellar cinc.

Pau als morts. La bandera catalana cobreix la seva tomba, y que als volants d'ella hi creixin ofanosos, p'aniats per gent de tola mena, els arbres de la llibertat.

No fa molt que a França l'afar Dreyfus va donar lloc a un dels fets més culminants que'n tota la vida humana s'hagin pogut realitzar, per exemple de justícia nacional y colectiva.

Veritablement l'història del poble francès s'ha enriquit amb una pàgina d'or superior a totes les altres, al tenir el valor cívic de rectificar a ella mateixa de l'engany que el clericalisme francès li havia tramet, per a deshonor d'aquell excels poble. Al tornar en Dreyfus de l'illa del Diable amb tots els honors de ciutadà y amb grau superior a l'exèrcit, França s'alça davant dels homes en actitud de divinitat. De llavors ençà, més que mai t'els amors de tots y l'esperit filial de tots els homes llurs.

Doncs bé, ciutadans; Barcelona en la vida moderna s'ha fet igualment immortal amb un fet semblant al francès. No solament treballa pels innocents i salva de la mort a un gran nombre d'ells, sinó que no donant-se per satisfeta, dona an el que va esser més odial de tots els presos de Montjuïc, la més alta reivindicació que estava en la mà del poble donarli. Primer confia an aquest home tota la complicada hisenda de la ciutat i després al lograr que aquest ciutadà, cent vegades l'astre, se decidixi intervenir en les lluites polítiques, treballant per totes les emancipacions, llavors Barce·o pu·ra a Madrid en representació d'ella al diputat don Pere Corominas. (Els aplaudiments del·trants del públic afeguen la veu de l'orador). Que digui França i tot l'univers si hi ha cap d'ofensa, de ofensa de la reivindicació.

rença en la qualitat de la reivindicació den Dreyfus y la den Pere Corominas. Si n'hi ha alguna es que'l poble francès ha tingut al davant d'ell an aquesta obra de reivindicació a tot el Govern de la Fransa, y aquí es el poble sol que ha fet justícia en lluita tancada contra la monarquia. (Cruel, parlant de

Y com el compliment de la justícia troba sempre an el seu exercici tota mena d'abundosos fruits, així també en Pere Corominas va treballar a l'Ajuntament en la reconstituïció de la nostra hisenda comunal, fins al

punt de que a l'anarsen del Municipi tots els partits representats an ell, per boca dels seus regidors, varen donar-li comiat amb tots els altíssims honors que mereixia. Y Barcelona va recullint els fruits d'haver fet justícia exemplar, ja que al donar-li la seva re-

presentació, don Pere Corominas, treballant sense descansar per aquella llibertat que li ha donat la vida, fa créixer per moments, baixa la forsa del seu pensament y de la seva paraula, l'impotència davant del país del moviment autònom: la república, ocupant la ciutat nostra en el Parlament d'Espanya el primer loc que li pertany en aquesta batalla.

Seguiu endavant, Pere Corominas, en aquest apostolat. El vostre exemple es font d'energies per tots els que volen redimir-se; marxeu amb aquest pas segur de cara al sol i sempre invicte; seguiu així i lograreu a igual que Grècia que les mares davant vos-

tre aixequin els seus fills pera enfortirlos
y alegrarlos; tot un aire de benedicció po-
pular acompanyarà sempre la vostra exis-
tència; el temps no recula; fatalment com
tothom desitja, camina amb vos cap a demà;
que no desfalleixi la vostra ànima: a Mont-
juïc s'hi enfilen ja els jardins de la ciutat
y prompte el castell serà de Barcelona, que

s'ha promès el canvi total de la societat i la transformació en la reproducció del Partanon d'Atenes. Ja s'ha acabat la crucifixió dels redemptors, en tots els moments de la vostra gesta dureu per corassa a tota la joventut. (Ovació grandiosa que dura llarga estona.)

La sorda expoliació de les classes acomodades

Altra tragedia d'aquell temps es la que sordament se realisa en les tenebres, y de la qual són víctimes les classes acomodades per efecte de la expoliació que sofreixen en els seus bens en virtut d'aquella influencia innòtica, creixent, sistemàtica y admirablement metòdica, amb que intervé el clericalisme en les voluntats testamentari-s.

dat en tot aquest període de la nostra segona
- època.

Peró alal conquesta si ha quedat definitivament nostra, se deu a quel poble, tè pleu a conciencia del seu valor y coneix que mereix a la posició que'l sufragi li dona, té assegurada la victoria definitiva de la Llibertat.

Es comprengué per a tots els ciutadans, que el sufragi és la clau de l'avenir. Tots els que aspiren a un demà deslliguador, tots els que marxen per una via progressiva, tots els proletaris i víctimes de l'actual sistema constituït, tant els que treballen per tota mena d'ideals avençats, com els que keneixen dins'reu seu cor una divina sed de venjança s'els crims de les Monarquies, tots senten pel sufragi universal, no sols amor, sinó l'adoració, que en aquests moments de la nostra història li fa present tota l'Humanitat. (Grans aplaudiments.)

L'humanitat, ciutadans, que seria indigna d'existir si no portés un immens agraïment al sufragi, que li permet la seva actual y ràpida evolució.

Per això aquesta joventut, califa de la primordialis, de tota la nostra segona època, la consagració del sufragi universal. També nosaltres l'adorem amb tota la força del nostre cor. Y no acoplem, ni acceptarem cap mena de limitació del sufragi, qualsevol que sigui l'ardit de l'adversari pera pondre o fer sejar en el poble, el més gran dels seus terrors; vinga en forma de vot corporatiu, de qualitat, o altres, sempre estarem disposats a donar el més estrident loc d'alerta pera evitar la ruïna de la nostra raïensa.

Fins en la qüestió de la representació proporcional, en aparença independent de la limitació del sufragi, tan debatuda avui en països democràtics, la joventut declara, que considera d'alta traïció a la llibertat, l'implantació prematura i socialment poc preparada

ció prematura y socialment poc preparada d'aquesta reforma en el nostre país, m'han rotant no s'hagi per l'arg temps establert a tot Espanya la llei de les majories i minorïes, es se excepció de cap mena, p ara l'ús en veritat no arreu del sufragi universal, pur i simple, un home un vot; y fins que solament amb l'ús d'aquest dret per tots els ciutadans hagi portat la destrucció de totes aquelles coses que són indispensables que desapareguin de la nostra terra, abans d'impliar cap reforma que refini la pràctica de les conques liberals.

Y si mai el cinisme d'algun polític o Govern porta la seva audàcia a limitar pràcticament qualsevol arma! sufragi, que es la vida ciutadana, en aquest cas, la joventut que tan repugna les violències inútils, creurà arribada la hora dels capdals sacrificis i generosa en defensa del sufragi hi posarà la vida si es necessari, anant a la revolta y la barricada. (Applaudiments sorollosos.)

**Habilitats de la monarquia per
separar el sentiment autonomis-
ta del ideal republicà.**

Després d'aquest fet formidable de la consagració del sufragi, tots els moments que hem viscut fins ara, per immensos que hagin estat, no tenen ja l'importància capital d'aquest. Tenen per la nostra època: nyansa un gran valor, però no hi cap ni tan sols comparació.

Fet com aquest no tindrà company digne d'ell, com no siga la proclamació de la República o l'establiment de l'Autonomia, o l'expulsió de les ordres religioses y la separació de l'Església de l'Estat.

Així que la Monarquia veu el despertar y la victoria del poble, comensa en l'ombra'l seu treball d'habilitats pera aprofitarse d'aquella divisió inicial en l'aliment del

Y aquells parits cauen en el parany amb aquella imbecilitat de batres ells amb ells com a feres, republicans contra autonomistes, y autonomistes contra republicans, perdent un temps preciós, mentres l'enemic se inflava d'alegria.

Y davant de l'èxit de l'habilitat mané-
quica, augmenta la trinitat el seu esforç
en créixer l'equivoc y enfondir la divisió
dels seus enemics, y tot es tractar als auto-
nòmistes de separatistes a afagar als repu-
blicans, amb el títol de defensors de la in-
tegritat de la patria, perquè encara no'ls hi
sem por.

Y els clericals actuen en tàctica inversa, tot es introduir-se entre ls autonomistes, procurant donar al moviment un color reaccionari, y la lluita creix, y la Monarquia logra

exasperar als autonomistes, y arriba un moment que tothom perd el senderi, y tot són violencies y provocacions, y la Monarquia triomfa incuament, y se produeixen els as-

Y allavors tot aquell poble protestatari té un moment de serenitat i de visió clara, i no comença, però, amb el defecte de la con-

Fins allavors dormia tot el reste d'Espanya.

100

y Catalunya era sola en l'iniciativa de l'activitat política d'oposició. Per dormir Espanya no va comprendre ni va sentir el veritable significat de la Solidaritat catalana, que no era més que la rectificació de l'error originari en el despertar del poble. Per primera vegada se troben junts republicans i autonomistes, y en Lerroux que no entra en el moviment solidari, amb l'excusa de no voler anar amb la reacció, se ven obligat en aquell mateix moment per a posar a decarar l'autonomia i a posar aquest nom en la capçalera del diari que allavors funda. (Molt bé.)

La Monarquia se sent altra vegada en perill per veure junts a els que volia dividir, y allavors repeteix la seva covarda habilitat, volent anteposar a tot Espanya contra Catalunya. Y efectivament ho logra. Però això no es obstacle per a que els diputats catalans vagin a Madrid y logrin Catalunya, mercès al meravellós discurs de don Ildefonso Suiñol, provocar un aplauso y una aprovació general de tots els liberals d'Espanya.

Y allavors, davant del perill de que'l despertar de Catalunya s'encomani amb rapidesa per tot Espanya, en Maura treu a desesperament en l'eterna aspiració de dividir als potestats, y a l'objecte inaugura una política d'acció formidable en les dretes de la Solidaritat per ferhi realitzar actes contra esquerres, y an aquest fi logra associar amb ell als elements de la Lliga en l'insensatesa de voler limitar el sufragi amb el vot corporatiu. Y després d'aquell acte contra'l sufragi, la dreta solidaria va prenent cada dia un color més reaccionari; y la Solidaritat, filla del sufragi, impossible de poder tenir color conservador, reb amb aquesta actitud un cop de gracia, y altra vegada la Monarquia triomfa, y en Maura al veure desfeta la Solidaritat, declara en els periòdics de Madrid que no s'havia proposat altra cosa en tot aquell període de Govern. (Aplaudiments.)

Mentres la dreta de Catalunya sofreix aquesta política d'acció fins al punt de que en Maura logri a milges incorporarla al règim, el poble liberal de Catalunya se'n adona ben contentment de que'l triomf en l'avenir depèn de l'unió dels ideals d'Autonomia, Llibertat y República; y la joventut, que no volia separarse més, ni repartirse en diferents

exèrcits que sols lluitin per fragments de les seves idees, ven en aquesta tendència d'unió salvadora el complement y realització d'aquelles aspiracions que ella sempre ha seguit a la vegada, y per això al ferse el partit únic, es ella qui triomfa.

Ja hem entès y amb nosaltres tot el poble l'etern sistema de dividir l'enemic, únic amb el qual triomfava la Monarquia, y com que l'hem entès, y amb nosaltres tot el poble, ara es al contrari que anirà succeint. Les forces liberals cada dia aniran relligantse més y més, y l'unió serà predicada per nosaltres en totes les ocasions, y mantinguda per tots els medis en cada hora que algun traïdor vulga trencarla. (Grans aplaudiments.)

En els fets de juliol en Cervera repeteix aquesta vella tàctica, y quan aquells incendis que li feien el joc van evitar que s'extengués per tot Espanya la vaga general, se va afanyar en circular una nota falsa als diaris de Madrid, explicant que'l moviment de Barcelona era separatista, y logrant així encara, un últim èxit d'aquest sistema, ja que mercès an aquesta nota va assegurar un moviment general d'odi contra Catalunya, essent això la causa de que en aquella ocasió no fos proclamada la República a Espanya. (Grossa ovació.)

El poble de Madrid y el de tot el resto de Espanya que lluita contra'l règim se'n recorda d'aquest engany, y nosaltres en farem memoria de totes les nostres propagandes. Efecte de que'l poble entra a plena consciència en la lluita política y se dona compte (que ja era hora) de les seves forces y de les enemigues habilitats, plenes de covardia, es la depuració que a favor de la moralitat realisa en les seves files y les declaracions autonomistes fetes pels socialistes y republicans de tot Espanya en ocasió de l'entrada de l'Unió Federal en la Conjunció Republicana-socialista.

La monarquia no's renova ni regenera

A tots els que encara sentin benevolències per la Monarquia, ens plau explicitarhi sense apassionament de cap classe, com en tot

el nostre segon període no hem trobat ni un sol fet del règim que aforteixi la terrible impressió que en contra d'ell, varem treure en la primera època nostra.

Hi ha qui ha volgut explicar-nos que la Monarquia s'ha renovat, y nosaltres hem de contestar, que si de cas ha sigut per créixer els seus excessos y la seva tirania. (Aplaudiments.) Continúa clerical, continúa centralista, y formant com sempre els tres, una sola cosa. Y en aquest sentit actua pitjor que en la primera època; l'expolació dels bens de les famílies per les Ordes religioses, augmenta cada dia, prenent proporcions que mai havia alcançat. El nombre de convents en la darrera època ha quintuplicat els que's construïren en la primera. La guerra a l'ensenyansa civil hi ha moments que pren actituds de persecució general contra totes les escoles que no són de les Ordes. (Molt bé, molt bé.)

Per si plou o per si neva, per si se fa campanya contra una guerra, o cau una bomba a Madrid, sempre s'acaben tots aquests aconeximents amb un tancament general de totes les escoles que no pertanyen a les Ordes religioses. Sens perjudici de tornar a parlar-ne, ja que d'escoles parlem, hem de no'ar an aquí que en Ferrer va esser fusellat com a pedagog. No volem entrar en les qualitats o defectes que t'nia'l seu sistema d'ensenyansa; la critica ho dirà y farà justícia; però si hem de fer notar, que'l poble que mata als pedagogs, no són dignes d'entrar en el concurs dels pobles lliures. (Aplaudiments.)

Que'l poble no està conforme amb aquest acte, ben clarament ho ha demostrat. Caigui, per lo tant, tota la responsabilitat sobre la Monarquia que va realitzar-lo.

Ni una sola llei liberal s'ha fet en aquest segon període nostre, tot al contrari, la Llei de jurisdiccions es clara mostra de que aquella Monarquia de la primera època, si s'ha renovat ho ha fet a favor de la reacció. (Molt bé; aplaudiments.)

A pesar de la commoció que Montjuic va produir en la primera època, Montjuic s'ha tornat a fer cèlebre, y la Monarquia ha guanyat els galons dels fusellaments den Ferrer, den Baró, den Clemente Garcia y altres

En els pressupostos han rebut augment la ja fabulosa xifra destinada a les atencions religioses. S'ha augmentat la llista civil; no se subvenciona la beneficència neutra, se troba, en cambi, en la beneficència una excusa més, per encara dedicar a les Ordes religioses un disbarat de milions; se fa el desentès en la reforma indispensable a la dignitat del nostre poble en la qual s'estableixi la paga dels diputats, y no's fa aquesta reforma, precisament, per la capital importància que tindria en el nostre país en sentit democràtic. Han parlat molt, però no han realitzat res dedicat a l'assegurament de la infància, del treball y de la pensió a la vellesa, perquè per a realitzar això bastaria tallar les atencions religioses y això a Espanya, es més perillós que'l conflicte de les terres a Anglaterra.

No s'han neutralitzat els cementiris, per anar seguint la més inicua explotació de les consciències, se ha volgut fer creure a l'exèrcit que li convenien tenir al seu favor l'icis d'exceptió, y els republicans que no les volien, eren, per aquest fet, enemics d'ell, però aquesta falsitat no prosperarà, perquè en totes les ocasions explicarem al el poble que'l que no volem els liberals es que a l'exèrcit se'l vulga fer servir d'arma reaccionaria, ja que nosaltres veiem en ell, precisament, la força que'l país paga y organisa per a defensa de la patria y la llibertat.

En una paraula, per acabar: aquest segon període de la nostra vida, ens ha decidit en la fermesa dels nostres ideals, d'absoluta oposició en contra la Monarquia. Entre nosaltres y ella no pot haverhi ja cap relació de concessions; o ella ens destrueix a nosaltres, o nosaltres, demà, la destruïrem an ella. (Ovació delirant, grandiosa, que dura llarga estona.)

Característica nacionalista de la joventut liberal catalana

Ara ningú extranyarà les següents paraules, com a conseqüència d'aquests dos períodes: Ningú podrà negar que l'actual joventut liberal-republicana de Catalunya, és una ma-

lissació característica y ben propia, que no la separa, però la distingeix de la generació anterior.

Observant bé, ja no trobareu joves que, a la vegada que aspirin convensuts a la República, s'oblidin ni un sol moment de defensar l'autonomia de Catalunya.

Els seus ideals de llibertat y autonomia, se barregen y compenetren tan profundament, que per ells aquestes dues coses no formen una sola.

El jove català que ha sentit a dintre seu desenrotllarse les idees liberals y avensades ha sentit també que aquestes se li formaven a la catalana. No es cosa ben significativa de catalans, la seva constant y nobilíssima aspiració de portar a Catalunya totes les perfeccions y desitjar que la seva casa siga la més hermosa y la millor de totes?

Doncs guaitem al jove liberal català y veurem que amb tal forma y ardor estima la llibertat al sentir-la y compendrela, que li ha nascut la noble firsansa de voler guanyar el campionat, entre'ls homes de tota la terra que lluiten y treballen per la llibertat humana.

Y d'aquí que'l jove català hagi profundisat l'estudi dels drets de l'home, troicente la primera claretat, que li fa voler la més absoluta y franca autonomia per l'individu com a base de tota vida social.

Y aquí hi ha anat afegint les lluminoses afirmacions de que si la base de tota vida lliure es l'autonomia de l'individu, no es veritable llibertat, aquell qui com a conseqüència d'això, no vulga defensar la més gran autonomia per les col·lectivitats, que's homes formen, primer en la ciutat, després en la nació.

Y per això tots els joves catalans volen avui, y demà imposaran, l'autonomia de l'home dintre la ciutat, la de la ciutat en la nació, y de la nació catalana en la federació espanyola.

Per aquesta profunda comprensió liberal de l'autonomia, el català jove d'idea progressiva, s'explica, comprén y veu l'avenir de Europa, quan en els Estats que avui la componen hi triomfi de veres la veritable llibertat.

Llavors y solament llavors, quan així triomfi l'autonomia amb la llibertat, serà

possible que tots els pobles d'Europa se juntin en una immensa federació.

Y d'aquesta abraçada d'Europa, finalment n'esdevindrà una abraçada universal, darrera federació ont ens poria l'empena progressiva en camí de la fraternitat.

Conclusió

Aquesta que es la característica de l'ideologia del liberalisme català es veritablement l'aspiració liberal més avensada que avui se coneix en el món.

Aspiració que serà y que avui ja va realitzantse.

Es per aquest motiu que'l jove liberal català, no creu en el liberalisme dels contralistes perquè es un contra sentit. El contraliberalisme es una tirania, y el veritable liberal s'ha de rebel·lar contra tota tirania.

No creu, tampoc, en l'autonomia del reaccionari perquè es un altre contrasentit. Es fals autonomista, es traïdor an aquesta sagrada idea, el qui no vol, abans que tot, l'autonomia de l'home. Pot existir, com existeix, el conservador autonomista, per la senzill raó de que pot existir el conservador lliberal, però mai el reaccionari autonomista, com volen suposar molts a Catalunya.

L'autonomia d'aquests té la seva veritable expressió, en la paraula "tradicionalisme".

La joventut liberal catalana, no vol tornar a la Catalunya d'ahir, perquè avui seria arrugada y vella. Vol una Catalunya nova y jova, orgullosament llatina, que generosa dels seus ideals extengui la seva llibertat a la de tots els pobles d'Espanya, portanthi la República federal.

Així Catalunya, com vol la joventut, serà fonament humana y haurà humanitat tota la lberia. (Gran ovació. El públic aclama y aplaudeix a l'orador durant una bella estona, obligantlo a saludar repetides vegades.)

(No havent sigut possible proporcionar l'original del discurs per causes que no es del cas explicar, l'hem reconstruït íntegrament amb les notes taquígràfiques preses en l'acte.)

CRONICA DE FORA

CATALUNYA - ESPANYA - EXTRANJER

(PER TELEFON
Y TELEGRAF)

L'EXPOSICIÓ BILBAINA

Madrid, 24 abril. — El que el Govern ha rebut un telegrama de les corporacions de Bilbao, invitando a la inauguració dels treballs per l'Exposició que s'celebrarà pel primer de maig.

El senyor Canalejas no hi podrà concórrer per haver de dedicar preferent atenció a la qüestió dels consums, al projecte de llei de Associacions i assumptes internacionals que estan sobre l'apet.

EL COMTE DE ROMANONES

Melva, 24 abril. — El comte de Romanones ha visitat detingudament les mines de Rio de Janeiro, acompanyat del director.

Acabada la visita, se l'obsequià amb un banquet, marxant després a Sevilla.

PER L'ARTICLE 29

Madrid, 24 abril. — Comunicuen que en les eleccions parcials de diputats a Corts, convocades en els districtes de Tenerife, Les Palmes i Yecla, han sigut proclamats diputats electes, p. r. no tenir concorrent, com a l'article 29 de la llei electoral, els senyors Vicens, director d'El Liberal, i José y Alonso Bazon (don Genar).

LA CONTRIBUCIÓ

Córdoba, 24 abril. — En el local de la Cambra de Comerç han celebrat una reunió els industrials i comerciants de la província per protestar contra l'augment de contribució que s'ha aplicat a la indústria i al comerç.

Shan pronunciat discursos de tons violents i s'aprovaren unes conclusions que se elevaren al governador.

ELS QUE SE'N VAN

Madrid, 24 abril. — Ha mort a Oviedo l'exdiputat a Corts don Alexandre Mon y Martínez, qui militava en el partit conservador.

Era fill del celeberrim hisendista del mateix nom.

EL PREU DE LA CARN

Madrid, 24 abril. — L'arxibisbe de Madrid ha donat avui satisfactòries notícies sobre el preu de la carn.

Segons dades que ha rebut dels tinent d'arxibisbe, al districte de Chamberí han baixat el preu dels establiments que l'han venut.

Al del Centre conserven els preus als 13 establiments.

Els darrers preus de la carn al mercat han sigut de 18'25 a 20'25 pessetes, amb tendència a la baixa.

NOUS DIPLOMÀTICS

Madrid, 24 abril. — A les cinc ha fet la visita oficial al ministre d'Estat el nou embaixador d'Àustria a Espanya comte de Videnbuech, qui presentarà en breu les seves credencials al rei.

Ha arribat el general Vázquez, antic ministre de la Guerra de l'Uruguay i actual ministre plenipotenciari d'aquella República a Espanya.

ESPERANT / L REI

Cádiz, 24 abril. — Comuniquen de San Fernando que a la Carraca han començat els preparatius en espera de la pròxima arribada de don Alfons.

Aquest visitarà l'arsenal acompanyat del ministre de Marina.

LO QUE DU "EL LIBERAL"

Madrid, 24 abril. — Comentant en l'article de fons l'expansió de França al Marroc i l'enviament de reforços a les tropes que aquella nació té en l'imperi mogribí, diu que a Espanya ens deu preocupar més això que les saqueigs imaginàries de Fez i Mequinez.

CONGRÉS FOTOGRÀFIC

Roma, 24 abril. — En el castell de Sant Angelo s'ha celebrat la sessió d'obertura del Congrés Nacional Fotogràfic.

S'expressen fotografies de gran mèrit. Criden molt l'atenció les fotografies enviades des de Barcelona, reproduint monuments de la Catalunya romana.

D'unes fotografies ja se'n va parlar en el nostre diari.

PRINCESA CONTRA ESTAT

París, 24 abril. — El dia 8 de maig començarà la visita del príncep incoher per la princesa Lluïsa contra l'Estat belga, reclamant els 40 milions de francs deixats pel rei Leopold a la fundació Niederfulbach, que l'Estat s'ha apropiat per constituir dita suma els beneficis de les explotacions del Congo.

El procés se veurà en 15 sessions. L'Estat belga ha nomenat advocat al professor de la Facultat de París, M. Esmeïn.

Fins a finals de juliol no's coneixerà la sentència d'aquest gran plec.

La potència naval d'Àfrica

Londres, 24 abril. — Per la gran revista naval que tindrà lloc a la rada de Spithead, amb motiu de la coronació del rei Jordi, l'almirant britànic reunirà 382 vaixells, dels quals 68 seran cuirassats, 31 creuers, 149 contratorpellers i 60 submarins.

El ministre de Marina francès, M. Delcassé, anirà a la solennitat, a bordo del nou cuirassat "Danton".

DE P R U G A L

Lisboa, 24 abril. — El "Diário Oficial" publica un decret reformant l'Universitat de Coimbra i creant les de Lisboa i Oporto.

Les informacions publicades respecte la llei de separació, supressió del ministeri de Afers estrangers i reformes diplomàtiques, no té cap caràcter oficial.

Oporto, 24 abril. — Ha arribat a aquesta població, de pas cap a Braga, el ministre de Justícia, senyor Afonso Costa.

El popular capdell republicà fou aclamat del poble. Se prepararen festes en honor seu.

Aquí i a Braga donarà conferències explicant lo que serà el projecte de separació de l'Església i l'Estat.

DE MEXIC - VIATGE

México, 24 abril. — Ha acabat l'armistici, de cinc dies, concertat entre'l Govern i els revolucionaris.

Roma, 24 abril. — Ha marxat cap a Anagni el príncep de Connaught.

Els conflictes socials

La vaga de paletes

Madrid, 24 abril. — Parant de la vaga de paletes, el que el Govern ha manifestat que'l conflicte era ja crònic.

Són quatre els punts que abarca el problema: organització de la jornada, duració del treball, preu d'aquest i relacions entre els paletes i patrons.

L'organització del treball pels obrers no l'accepten els patrons com a natural.

Les relacions entre els paletes i els patrons, són impossibles, perquè aquells constitueixen un ofici i aquests formen una brigada eventual, que avui treballen en les construccions i demà aniran a empedrar els carrers o a obrir una carretera.

Respecte al preu, els patrons s'avenen a pagar més de lo que desig'n els obrers.

Per últim, els patrons no poden acordar a la pretensió relativa a les hores de treball.

Per ara no hi ha símptoma de que aquest conflicte s'agravi; però la veritat és que tampoc ahi ha de que s'arregli.

Se troba en un estat estacionari.

Els obrers se mostren correctíssims, doncs no han provocat cap alteració d'ordre.

Aquest matí — ha afegit el senyor Canalejas — m'ha visitat el que és policia per comunicar-me que la tranquil·litat era completa a Madrid.

Valladolid, 24 abril. — La Unió d'Obrers ferroviaris ha acordat enviar la seva adhesió als paletes madrilenys vaguistes i enviarlos el diner necessari per a sostenir-se.

Madrid, 24 abril. — A la Casa del Poble durant tot el matí i a primeres hores de la tarda, la Junta Directiva de paletes, romputa, s'ha dedicat a revisar les llistes dels obrers en vaga per a començar el repartiment de socorsos.

Aquests alcansaran als obrers de la societat "El Trabajo" que no treballaven, amb l'objecte d'evitar que hi hagi traïcions als que vaguen.

Aquesta tarda els obrers vaguistes s'han començat a cobrar el socors de 2 pessetes, dividits per zones.

En algunes se treballa com la setmana passada.

En algunes obres parades, els patrons han posat carter, en els que's continua que se admiran els obrers que's presentin a treballar.

Els descarregadors de carbó

Bilbao, 24 abril. — Els carregadors de carbó han passat al governador una nota de peticions als patrons, demanant en ella l'augment fins a 24 pessetes de jornal, disminució de dues hores de treball, abonament de les hores extraordinàries i abolició dels treballs a preu fix, menassant amb declararse en vaga si no se'ls atén.

Els patrons han dit al governador que, en vista de ta's exigències, organitzaran una societat amb obrers fixos.

MANIFESTACIÓ DE SIMPATIA

Madrid, 24 abril. — El senyor Canalejas ha dit que a consuecien a d'haver fet el Govern portades algunes indicacions per a que no puguin treballar els obrers que vaguistes.

El Govern ha dit una disposició reconeixent als espanyols la llibertat absoluta per treballar segons els seus drets.

Els obrers espanyols realitzaren una manifestació de simpatia al Govern portuguès, a la que's hi uniren molts obrers nacionals, donant visques a Espanya i Portugal.

LA "GACETA"

Madrid, 24 abril. — La "Gaceta" publica una disposició de la Direcció general de Agricultura, Mines i Montes, aprovant el projecte de pressupost de la població d'la montanya La Jan, pertencient a l'Estat, a la província de Tarragona.

MINISTRE GREG

París, 24 abril. — El senyor Romanos, ministre de Grecia, ha sortit cap a Madrid, per presentar les seves cartes credencials al rei don Alfons.

Dit senyor està acreditat, al mateix temps, com a ministre de Grecia, a París i a Madrid.

CONSELL DE MINISTRES

Madrid, 24 abril. — A les sis de la tarda començà el Consell de ministres.

El senyor Gasset portava un expedient relatiu al far de la ria Arca.

El senyor Canalejas manifestà que's tractaria de la qüestió dels consums, del projecte de llei d'Associacions i d'altres importants assumptes de Govern.

El senyor Barroso portava a la remat el projecte reformant la Llei del Laboratori Municipal.

El general Pidal digué que s'havia resolt provisionalment la qüestió relativa a la pesca de Andorra, autorisant a dues milles de terra, mentre emiteix dictamen definitiu la comissió tècnica.

A dos quarts de deu de la nit acabà la sessió.

S'aprovaren tots els expedients anunciats a l'entrada.

Se parlà extensa i detingudament de la llei d'Associacions i de la qüestió de consums.

Els pressupostos s'activaren per a puguin arribar a la primera sessió.

Respecte a la llei d'Associacions hi ha entre's ministres una perfecta unanimitat de criteri.

També se presentarà desseguida el projecte relatiu a l'abono de temps a les tropes que residiren a M'Elia desde'l juliol al 31 de desembre de 1909.

També se cambiaren impressions respecte la qüestió del Marroc, però els ministres se mostraren reservadíssims en el sentit d'ofrir als periodistes notícies d'acord o decisions del Govern.

EL CONSELL D'ESTAT

Madrid, 24 abril. — Avui s'ha reunit en p'el Consell d'Estat, despatxant dels crèdits d'escassa importància.

El pròxim divendres celebrerà una nova reunió.

CONGRÉS D'OBSTETRICIA

Madrid, 24 abril. — En el paranif de la Universitat s'ha celebrat la sessió inaugural del primer Congrés Espanyol d'Obstetricia.

Presidiren l'arxibisbe i els doctors Fargas, Diego, Recasens, Calca i Moreno, pronunciant diversos discursos.

Se designaren les respectives ponències.

A la tarde se celebrà la primera sessió científica.

ELS RESTES DEN PERAL

Cartagena, 24 abril. — El dia 30 se traslladaran els restes de n Peral.

La marineria de l'apostador farà els honors.

Els restes seran rebuts per les autoritats i corporacions.

Provisionalment se disposaran a l'Església castrense de Sant Domingo.

Vindrà de Madrid, en representació de la família, un fill del Peral, oficial d'infanteria de marina.

A la nit tindrà lloc en el "Centro del Ejército y de la Armada" una important vella da necrològica.

"APACH", D TINGUT

València, 24 abril. — La policia ha detingut a un "apach" que tractava d'enganyar a una senyora, amb l'objecte de fer-li donar una determinada quantitat en m'el·le.

L'apach, subeje ha ingressat a guàrdia a la presó.

ACCIO DE GRACES

Créville, 24 abril. — A la capella de Sant Sebastià s'ha celebrat una missa de campanya en acció de gracies per 5 soldats d'aquesta població, que foren portats a la guerra de Me i a han retornat a l'illa.

UN QUE'S CANSA DE VOTE

Vigo, 24 abril. — Un jove entrà al Café Suts, demanà d'les cerveses i cognac i després de pagar el gasto religiosament, s'engagà un tret de revòlver.

Afortunadament, el tret se li desvià i va foradar-se l'orella dreta.

Sembla que'l desesperat jove no complaia amb suficients medis per viure.

LO QUE DU "EL PAS"

Comentant els propòsits de l'Unió Republicana, d'ingressar en la conjunció, diu que no sols ho celebra, sinó que ho creu indispensable per a lograr els ideals republicans.

En quant al manifest de la conjunció, diu que no el comenta i que's limita a posar-lo sobre son cap, aplaudint-lo amb entusiasme.

LA CONFERENCIA DEN MORET

Madrid, 24 abril. — Aquesta nit ha donat el senyor Moret la seva anunciada conferència a l'Ajuntament, desenvolupant el tema "Origen, desenvolupament i conseqüència de la revolució de Portugal".

A la conferència hi assistí el representant del Govern portuguès i altres personalitats de la politica i les lletres.

L'expresident del Consell de ministres començà dient que l'expectació que havia despertat la seva conferència era completament injustificada, doncs ell no faria cap classe.

DECLARACIONS DEN CANALEJAS

Madrid, 24 abril. — El senyor Canalejas ha fet avui unes extenses declaracions sobre lo del Marroc.

Héuselas aquí:

Aquest és un assumpte seriós que sembla de broma.

Cadascú rebé les seves notícies.

Les notícies no són bones. Duen que els rebels apreten l'assaltament de Fez, i que la situació es molt difícil.

Aquests informes procedeixen de cartes del mateix consell de Fez.

Ara la qüestió s'ha fet de partit: els bandos se divideixen en alarmistes i optimistes.

Les impressions del Govern francès són pessimistes; en canvi, les de l'Alemanya són optimistes, i aquest Govern diu que's informes se reben directament a Tànger, de font alemanya.

Segons dits informes, Fez se troba en situació perduda.

Jo no sé si la caiguda o no caiguda de Fez tindrà d'esser materia d'apostes, a judicar pels informes contradictoris.

La part més important de l'assumpte es la de l'organització, no d'una columna indígena, sinó d'un contingent francès, en previsió de les eventualitats que puguin alla passar.

Aquests propòsits, naturalment, han de despertar bastanta emoció entre la gent aquella, que s'anava acostumant ja a la policia indígena i als instrutors estrangers, però no hi ha forsa gentina francesa que operi en aquella zona interior de l'imperi.

Quines seran aquestes conseqüències pacífiques?

No ho sé; el fet no s'ha produït encara, perquè no han arribat al Marroc les forces franceses.

Aquest és un fet d'interès p'als espectadors i p'als que leuim d'uns en aquell imperi.

En quina proporció hi aniran aquestes forces?

d'alusió a la politica espanyola y que's limitaria a explicar el darrer aconteixement politic ludit.

Els termes generals de la conferencia del senyor Moret estaven encaminats a desvaixar: primer, que Portugal no constitueix una dependencia anglesa, y segon, que Portugal no té comparació possible amb Espanya.

Exposà nombrosos datos historics y economicos.

Atribuí la mort del sentiment monárquico de Portugal a humilacions que sofrí respecte la politica colonial, primer per part de Fransa y després per part d'Anglaterra.

ACCIDENT AUTOMOBILIST

Madrid, 24 abril. — Al retornar de la inauguració de la Estació Radiogràfica Militar de Carabanchel, volà l'automòbil que conduïa el general Marvá y altres militars.

Tots resultaren amb ferides, encara que no de molta importancia.

ELS CONJUNTS

Madrid, 24 abril. — L'arxibisbe senyor Francisco Rodríguez conferencià amb el senyor Ruiz Valarino respecte la qüestió dels consums.

Després digué als periodistes que'l dia primer de juliol aquest plec tenia d'estar resolt, perquè si el Govern no olograva els recursos necessaris s'haurien de parlar a la classe d'obres municipals, per esser de tot punt impossible satisfer el seu import.

MITING

Gijón, 24 abril. — A la plassa de toros s'hi ha celebrat un miting obert a favor dels presos amb motiu de l'assassinat del patró Landero.

Presidí l'acte el senyor Barrioreto, parlant els representants de diversos centres obrers advocant per l'alliberament dels fets.

Hi hagué molta concurrencia i l'orde fou complet.

FESTES A CORDOVA

Córdoba, 24 abril. — En una reunió celebrada a l'Ajuntament per les autoritats i representants de les forces vives s'acordà el programa de les festes en honor dels alumnes de l'Academia d'Infanteria que arribaran el 7 de maig y regressaran a Toledo el dia 9, en tren especial.

El regiment de la Reina y diferents comissions aniran a op'rar als exp'dicionaris a Alcolea, entrant a Córdoba a les sis de la tarda.

Al dia següent, al matí, visitaran la catedral y altres monuments, anant a les ruïnes de Medina.

A la una de la tarde hi haurà banquet, i a les quatre, becerrada, patrocinada pel club Guerrita.

A les nou de la nit, concert, prenenthi part les bandes militars de la guarnició i la del Centre Filarmònic Cordobés.

Acabaran les festes amb un ball en el circuit d'la Amistad.

S'estan donant els últims detalls p'ra l'allotjament dels cadets, que vindran en nombre de 774, manats per cinc quetes, 36 oficials y acompanyats de 121 homes de tropa y del tren regimental.

Al dia següent, al matí, visitaran la catedral y altres monuments, anant a les ruïnes de Medina.

A la una de la tarde hi haurà banquet, i a les quatre, becerrada, patrocinada pel club Guerrita.

A les nou de la nit, concert, prenenthi part les bandes militars de la guarnició i la del Centre Filarmònic Cordobés.

Acabaran les festes amb un ball en el circuit d'la Amistad.

S'estan donant els últims detalls p'ra l'allotjament dels cadets, que vindran en nombre de 774, manats per cinc quetes, 36 oficials y acompanyats de 121 homes de tropa y del tren regimental.

Al dia següent, al matí, visitaran la catedral y altres monuments, anant a les ruïnes de Medina.

A la una de la tarde hi haurà banquet, i a les quatre, becerrada, patrocinada pel club Guerrita.

A les nou de la nit, concert, prenenthi part les bandes militars de la guarnició i la del Centre Filarmònic Cordobés.

Acabaran les festes amb un ball en el circuit d'la Amistad.

S'estan donant els últims detalls p'ra l'allotjament dels cadets, que vindran en nombre de 774, manats per cinc quetes, 36 oficials y acompanyats de 121 homes de tropa y del tren regimental.

Al dia següent, al matí, visitaran la catedral y altres monuments, anant a les ruïnes de Medina.

A la una de la tarde hi haurà banquet, i a les quatre, becerrada, patrocinada pel club Guerrita.

A les nou de la nit, concert, prenenthi part les bandes militars de la guarnició i la del Centre Filarmònic Cordobés.

Acabaran les festes amb un ball en el circuit d'la Amistad.

S'estan donant els últims detalls p'ra l'allotjament dels cadets, que vindran en nombre de 774, manats per cinc quetes, 36 oficials y acompanyats de 121 homes de tropa y del tren regimental.

Al dia següent, al matí, visitaran la catedral y altres monuments, anant a les ruïnes de Medina.

A la una de la tarde hi haurà banquet, i a les quatre, becerrada, patrocinada pel club Guerrita.

A les nou de la nit, concert, prenenthi part les bandes militars de la guarnició i la del Centre Filarmònic Cordobés.

Acabaran les festes amb un ball en el circuit d'la Amistad.

S'estan donant els últims detalls p'ra l'allotjament dels cadets, que vindran en nombre de 774, manats per cinc quetes, 36 oficials y acompanyats de 121 homes de tropa y del tren regimental.

Al dia següent, al matí, visitaran la catedral y altres monuments, anant a les ruïnes de Medina.

A la una de la tarde hi haurà banquet, i a les quatre, becerrada, patrocinada pel club Guerrita.

A les nou de la nit, concert, prenenthi part les bandes militars de la guarnició i la del Centre Filarmònic Cordobés.

Acabaran les festes amb un ball en el circuit d'la Amistad.

S'estan donant els últims detalls p'ra l'allotjament dels cadets, que vindran en nombre de 774, manats per cinc quetes, 36 oficials y acompanyats de 121 homes de tropa y del tren regimental.

Al dia següent, al matí, visitaran la catedral y altres monuments, anant a les ruïnes de Medina.

A la una de la tarde hi haurà banquet, i a les quatre, becerrada, patrocinada pel club Guerrita.

A les nou de la nit, concert, prenenthi part les bandes militars de la guarnició i la del Centre Filarmònic Cordobés.

Acabaran les festes amb un ball en el circuit d'la Amistad.

S'estan donant els últims detalls p'ra l'allotjament dels cadets, que vindran en nombre de 774, manats per cinc quetes, 36 oficials y acompanyats de 121 homes de tropa y del tren regimental.

Al dia següent, al matí, visitaran la catedral y altres monuments, anant a les ruïnes de Medina.

A la una de la tarde hi haurà banquet, i a les quatre, becerrada, patrocinada pel club Guerrita.

A les nou de la nit, concert, prenenthi part les bandes militars de la guarnició i la del Centre Filarmònic Cordobés.

Acabaran les festes amb un ball en el circuit d'la Amistad.

En el Consell celebrat ahir a París, se va acordar l'envi de més de 12.000 homes.

Lo que no sabem es la part de tropes genuïnament franceses que compondran aquest contingent.

</

